

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين يوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به سرتون به کشنن دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر، اسن - المان

مرغ هوس

شرم و حیا ، تاکه گریزان نشد
چشم چرانی ، سوی خوبان نشد
جامه اگر ، مانع خورشید تن
شرقی ، جز چاک گربیان نشد
تیر نگه باز خلیدن گرفت
سینه مشبك ز حریفان نشد
مرغ هوس ، از در باز قفس
دانه ز تن چید و ، هراسان نشد
پیر ، جوان گشت و جوان نوجوان
حاجت داروی طبیبان نشد
محشری برپاست ، گشا چشم دل
مُفت ، گران گشته و ارزان نشد
آتش سوزان حریر بدن
شعله ور از فسق ملایان نشد
پیکر و اندام ، کند جلوه ها
فرق ، میان گل و ریحان نشد
یک وجہ از دور کمر ، بی حجاب
ناف ، نمایان شد و پنهان نشد

دامن، خورشید، بلندی گرفت
رفت به بالا و، به پایان نشد
میوه شیرین، نهال، بدن
وای که عریان شد و لرزان نشد
زینت او، حلقه و هم تاپه ها
قصه ناف است و ز پستان نشد
تسمه باریک، وفا، سه طرف
صبر گریزان و به فرمان نشد
رفته به دور، کمر از راست و چپ
تا وسطش دَرَّه پغمان نشد
تونل، تنویر، شدی افتتاح
کوتل، تقدير، چراغان نشد
راکت و خمپاره ز دیوار و در
فیر شد و خانه ویران نشد
دختر، تزویر، ز تقصیر، ما
حامله گردیده و، زایان نشد
زحمت، بیهوده حکاک، بین
سنگ، سیه، لعل، بدخشان نشد
«نعمت» اگر گفت ز رسم، زمان
لافی زدو، وارد، میدان نشد